

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1636/2023
13.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Анђелка Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ГП „7. јули“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Ненад Манић, адвокат из ..., ради поништаја решења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 831/22 од 08.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 831/22 од 08.04.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 831/22 од 08.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 831/22 од 08.04.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1417/21 од 01.12.2021. године, у делу којим је поништено решење о отказу уговора о раду број .. од 23.11.2009. године у делу тачке 4. којом је утврђена висина отпремнине и тужени обавезан да тужиоцу по овом основу исплати износ од 124,70 динара, тужени обавезан да тужиоцу на име мање исплаћених зарада за период од 01.01.2007. године до 30.11.2009. године исплати износ од 7.372,23 динара са законском затезном каматом, на износе и начин како је то одређено изреком првостепене пресуде, те одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. Закона о парничном поступку. Као прилог другачије судске праксе доставља пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1978/20 од 15.01.2021. године и Гж1 1520/18 од 14.07.2020. године.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о обавези туженог послодавца, да тужиоцу надокнади штету у висини мање исплаћених зарада за временски период од 01.01.2007. године до престанка радног односа отказом уговора о раду 23.11.2009. године, као и обавези исплате разлике отпремнине, који обрачун је резултат утврђеног постојања разлика припадајућих и исплаћених зарада. Одлука о постојању разлике заснована је на закљученом уговору о раду између странака, Колективном уговору туженог и Закону о раду. Чињенично утврђење у оваквој врсти парница условљено је доказном активношћу странака и садржином изведених доказа, па указивање у ревизији да су захтеви других запослених по приложеним одлукама одбијени, у конкретном случају не стварају обавезу одлучивања о изјављеној ревизији као посебној. Наиме, из приложених одлука видљиво је да су оне донете као последица утврђења да разлике између припадајућих и исплаћених износа тужиоцима у тим споровима нема, за разлику од утврђења у овој парници.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, нема потребе ни за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права, због чега је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредби члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради поништаја одредбе отказа уговора о раду о висини отпремнине и новчане исплате тужилац је поднео суду дана 25.01.2010. године. Вредност предмета спора побијаног дела по правноснажној пресуди (члан 28. став 1. ЗПП) је 7.496,93 динара и очигледно не премашује напред наведени имовински цензус.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**